HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

דאתו לידיה בטבלייהו וקסבר האי תנא מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמיין. ומשמע הכא ומילך היינו מכי אתו לידיה לאפוקי בטבלייהו ומ"ת אמאי לא משני דפשיטא דכרייתא דקתני פטור מן המעלומין היינו לאתו לידיה כהן בטבלייהו וקסבר האי תנא מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמיין ומשמ"ס פטור לזרין לו לכהן אלא משמע הכא ומילך היינו מכי אתו לידיה בטבלייהו וקסבר האי תנא מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמיין תא שמע [א]הרי שאנסו בית המלך גרנו אם בחובו חייב לעשר אם [ב]באנפרות פטור מלעשר שאני התם דקא משתרשי ליה תא שמע [ג]אמר לו מכור לי בני מעיה של פרה והיה בהן מתנות כהונה נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקח הימנו במשקל נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים אמאי ליהוי כמזיק מתנות כהונה או שאכלן שאני התם דאיתנהו בעיניהו ת"ש תשעה נכסי כהן תרומה ותרומת מעשר וחלה ראשית הגז ומתנות והדמאי והבכורים והקרן והחומש למאי לאו להוציאן בדיינין [ד]לא לכדתנן למה אמרו נכסי כהן [ב]שקונה בהן עבדים וקרקעות ובהמה טמאה ובעל חוב נוטלן בחובו ואשה בכתובתה וספר תורה ההוא ליואה דהוה חטף מתנתא אתו אמרו ליה לרב אמר להו לא מסתייה דלא שקלינן מיניה אלא מיחטף נמי חטיף ורב [ה]אי איקרו עם משקל נמי לשקול מינייהו אי לא איקרו עם רחמנא פטרינהו [ו]מספקא ליה אי איקרו עם אי לא איקרו עם יתיב רב פפא וקאמר להא שמעתא איתיביה רב אידי בר אבין לרב פפא [ז]ארבע [ח]מתנות עניים שבכרם הפרט והעוללות והשכחה והפאה ושלש שבתבואה הלקט והשכחה והפאה שנים שבאילן השכחה והפאה [ט]כולן אין בהם טובת הנאה לבעלים ואפילו עני שבישראל מוציאין מידו [י]מעשר עני המתחלק בתוך ביתו יש בו טובת הנאה לבעלים ואפי' עני שבישראל מוציאין אותו מידו ושאר מתנות כהונה כגון הזרוע והלחיים והקבה אין מוציאין אותן [יא](מידו) לא מכהן לכהן ולא מלוי ללוי ארבע מתנות שבכרם הפרט והעוללות והשכחה והפאה דכתיב [1]וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט וכתיב [2]כי תבצור כרמך לא תעולל אחריך אמר ר' לוי אחריך זו שכחה פאה גמר אחריך אחריך מזית דכתיב [3]כי תחבוט זיתך לא תפאר אחריך ותנא דבי ר' ישמעאל שלא תטול תפארתו ממנו שלשה שבתבואה הלקט השכחה

שאני התם דקא משתרשי ליה. דבמקום זה היה לו למוך שאר ממון ומש"ה תמיר מתנות כהונה כשאכלם משתרשי ליה שבמקום זה לא אכל דבר תמר ומ"מ פטור וי"ל דלא דמי לאנסו בית המלך גרנו דתמיהין לא לקח משלו אבל באכלו אפשר דלא משתרשי ליה שהיה מתענה:

הכי גרסי' בפ' ר"ח שבעה נכסי כהן. ולא תקשי הכא לכ"ל דתנן בפירקין (דף קלג:) דלא תקשי הכא אלא לתנא דלא סבר לה לקמן (דף קלג:) דלא תקשי הכא דלא תקשי הכא דלא תקשי הכא